

חברה משניות בעל פה

**סדר נזיקין
מסכת:
מכות**

מען זאל זיך אויסלערנען
משניות בעל פה
כל חד לפום שיעורי דילי,
און געהן אין גאס
און חזר'ן משניות,
דערמיט וועט מען זוכה זיין
צו מקבל זיין פני המשיח
היום יום כ"א כסלו

**משניות
בעל פה**

OHOLEI TORAH - OHOLEI MENACHEM
**אהלי
תורה**
אהלי מנחם

צבאות ה'

מכות: א-א

כִּיצַד הָעֵדִים נֶעֱשִׂים זוֹמְמִין, מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁהוּא בֶן גְּרוּשָׁה אוּ בֶן חִלּוּצָה, אֵין אוֹמְרִים יַעֲשֶׂה זֶה בֶן גְּרוּשָׁה אוּ בֶן חִלּוּצָה תַּחֲתָיו, אֶלֶּא לּוֹקֵה אַרְבָּעִים. מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁהוּא חֵיב לְגָלוֹת, אֵין אוֹמְרִים יְגַלֶּה זֶה תַּחֲתָיו, אֶלֶּא לּוֹקֵה אַרְבָּעִים. מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁגֵּרַשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְלֹא נָתַן לָהּ כְּתֻבָּתָהּ, וְהֵלֵא בֵּין הַיּוֹם וּבֵין לְמַחֵר סוּפוֹ לְתַן לָהּ כְּתֻבָּתָהּ, אוֹמְדִין כַּמָּה אָדָם רוֹצֵה לְתַן בְּכְתֻבָּתָהּ שֶׁל זוֹ, שְׂאֵם נִתְּאֲלַמְנָה אוּ נִתְּגַרְשָׁה, וְאֵם מִתָּה יִירָשְׁנָה בַּעֲלָהּ. מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁהוּא חֵיב לְחַבְרוֹ אֶלְף זוּז עַל מְנַת לְתַנֵּן לוֹ מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְהוּא אוֹמֵר מִכָּאן וְעַד עֶשֶׂר שָׁנִים, אוֹמְדִין כַּמָּה אָדָם רוֹצֵה לְתַן וִיְהִיוּ בְּיָדוֹ אֶלְף זוּז, בֵּין נוֹתֵנִן מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, בֵּין נוֹתֵנִן מִכָּאן וְעַד עֶשֶׂר שָׁנִים:

מכות: א-ב

מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁחֵיב לְחַבְרוֹ מְאֵתִים זוּז וְנִמְצְאוּ זוֹמְמִין, לוֹקִין וּמְשַׁלְּמִין, שְׁלֹא הַשֵּׁם הַמְּבִיאוֹ לְיַדֵּי מַכּוֹת, מְבִיאוֹ לְיַדֵּי תַּשְׁלוּמִין, דְּבַרֵּי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, כָּל הַמְּשַׁלֵּם אֵינוֹ לוֹקֵה:

מכות: א-ג

מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁהוּא חֵיב מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים, וְנִמְצְאוּ זוֹמְמִין, לוֹקִין שְׁמוֹנִים, מְשׁוּם לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שֶׁקָּר (שְׁמוֹת כ), וּמְשׁוּם וְעִשִּׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם (דְּבָרִים יט), דְּבַרֵּי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אֵינֶן לוֹקִין אֶלֶּא אַרְבָּעִים. מְשַׁלְּשִׁין בַּמָּמוֹן וְאֵין מְשַׁלְּשִׁין בַּמַּכּוֹת. כִּיצַד, הָעֵידוּהוּ שֶׁהוּא חֵיב לְחַבְרוֹ מְאֵתִים זוּז, וְנִמְצְאוּ זוֹמְמִין, מְשַׁלְּשִׁין בֵּינֵיהֶם. אֲבָל אִם הָעֵידוּהוּ שֶׁהוּא

חַיֵּב מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים, וְנִמְצְאוּ זוּמְמִין, כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד לֹקֵה אַרְבָּעִים:

מכות: א-ד

אֵין הָעֵדִים נַעֲשִׂים זוּמְמִין עַד שְׂיִזְמוּ אֶת עַצְמָן.
כִּיצַד, אָמְרוּ מְעַדִּין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁהֵרַג אֶת
הַנֶּפֶשׁ, אָמְרוּ לָהֶן הֵיאֵךְ אַתֶּם מְעִידִין, שֶׁהֵרִי נִהַרַג
זֶה אוֹ הַהוֹרַג הִיָּה עִמָּנוּ אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּמִקּוֹם פְּלוֹנִי,
אֵין אֵלוֹ זוּמְמִין. אָבֵל אָמְרוּ לָהֶם הֵיאֵךְ אַתֶּם
מְעִידִין, שֶׁהֵרִי אַתֶּם הֵייתֶם עִמָּנוּ אוֹתוֹ הַיּוֹם
בְּמִקּוֹם פְּלוֹנִי, הֵרִי אֵלוֹ זוּמְמִין, וְנִהַרְגִין עַל פִּיהֶם:

מכות: א-ה

בָּאוּ אַחֲרֵים וְהִזְיִמוּם, בָּאוּ אַחֲרֵים וְהִזְיִמוּם,
אָפְלוּ מֵאָה, כָּלֶם יִהְרָגוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
אֶסְטָסִית הִיא זֶה, וְאֵינָה נִהַרְגַת אֶלָּא כֶּת הָרֵאשׁוֹנָה
בְּלִבָּד:

מכות: א-ו

אֵין הָעֵדִים זוּמְמִין נִהַרְגִין, עַד שְׂיִגְמֵר הַדִּין,
שֶׁהֵרִי הִצְדוּקִין אוֹמְרִים, עַד שְׂיִהְרַג, שֶׁנֶּאֱמַר נֶפֶשׁ
תַּחַת נֶפֶשׁ. אָמְרוּ לָהֶם חַכְמִים, וְהֵלֵא כָּבֵד נֶאֱמַר
(דְּבָרִים י"ט) וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת
לְאַחִיו, וְהֵרִי אַחִיו קָיָם. וְאִם כֵּן לָמָּה נֶאֱמַר נֶפֶשׁ
תַּחַת נֶפֶשׁ, יָכוֹל מִשְׁעָה שֶׁקִּבְּלוּ עֲדוּתָן יִהְרָגוּ,
תִּלְמוּד לֹמֵר, נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ, הֵא אֵינָן נִהַרְגִין עַד
שְׂיִגְמֵר הַדִּין:

מכות: א-ז

עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמַּת
(ש"ם י"ז), אִם מִתְקַיְמַת הָעֲדוּת בְּשְׁנַיִם, לָמָּה פָּרַט
הַפְּתוּב בְּשְׁלֹשָׁה, אֶלָּא לְהַקִּישׁ שְׁלֹשָׁה לְשְׁנַיִם, מֵה
שְׁלֹשָׁה מְזִימִין אֶת הַשְּׁנַיִם, אִף הַשְּׁנַיִם יְזַמּוּ אֶת
הַשְּׁלֹשָׁה. וּמִנֵּין אָפְלוּ מֵאָה, תִּלְמוּד לֹמֵר, עֵדִים.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מֵה שְׁנַיִם אֵינָן נִהַרְגִין עַד שְׂיִהִי

שְׁנֵיהֶם זֹמְמִין, אַף שְׁלֹשָׁה אֵינָן נִהְרָגִין עַד שִׁיְהִיו שְׁלֹשֶׁתָן זֹמְמִין. וּמִנֵּין אֶפְלוּ מֵאָה, תִּלְמוּד לֹמֵר, עֵדִים. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, לֹא בָּא הַשְּׁלִישִׁי אֶלָּא לְהַחְמִיר עָלָיו וְלַעֲשׂוֹת דִּינוֹ כִּיּוֹצֵא בָּאֵלוּ. וְאִם כֵּן עֲנֵשׁ הַכֹּתוּב לְנִטְפָּל לְעוֹבְרֵי עֲבֵרָה כְּעוֹבְרֵי עֲבֵרָה, עַל אַחַת כֶּמֶה וְכֶמֶה יִשְׁלַם שְׂכָר לְנִטְפָּל לְעוֹשֵׂי מִצְוָה כְּעוֹשֵׂי מִצְוָה:

מכות: א-ח

מָה שְׁנַיִם נִמְצָא אַחַד מֵהֶן קָרוּב אוֹ פְּסוּל עֵדוּתָן בְּטִלָּה, אַף שְׁלֹשָׁה נִמְצָא אַחַד מֵהֶן קָרוּב אוֹ פְּסוּל, עֵדוּתָן בְּטִלָּה. מִנֵּין אֶפְלוּ מֵאָה, תִּלְמוּד לֹמֵר, עֵדִים. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּמָה דְבָרִים אָמוּרִים, בְּדִינֵי נִפְשׁוֹת. אָבֵל בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, תִּתְקִים הָעֵדוּת בְּשָׂאֵר. רַבִּי אֹמֵר, אַחַד דִּינֵי מְמוֹנוֹת וְאַחַד דִּינֵי נִפְשׁוֹת. (וְאִימַתִּי), בְּזִמְן שֶׁהִתְרוּ בְּהֶן, אָבֵל בְּזִמְן שֶׁלֹּא הִתְרוּ בְּהֶן, מָה יַעֲשׂוּ שְׁנֵי אַחִין שָׂרְאוּ בְּאַחַד שֶׁהָרַג אֶת הַנִּפְשׁ:

מכות: א-ט

הָיוּ שְׁנַיִם רוֹאִין אוֹתוֹ מִחִלּוֹן זֶה וְשְׁנַיִם רוֹאִין אוֹתוֹ מִחִלּוֹן זֶה וְאַחַד מִתְּרָה בּוֹ בְּאַמְצַע, בְּזִמְן שֶׁמְקַצֵּתָן רוֹאִין אֵלוֹ אֶת אֵלוֹ, הָרִי אֵלוֹ עֵדוּת אַחַת. וְאִם לֹאוֹ, הָרִי אֵלוֹ שְׁתֵּי עֵדוּת. לְפִיכֶן אִם נִמְצָאת אַחַת מֵהֶן זֹמְמַת, הוּא וְהֵן נִהְרָגִין וְהַשְּׁנֵי פְּטוּרָה. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, לְעוֹלָם אֵין נִהְרָגִין עַד שִׁיְהוּ (פִּי) שְׁנֵי עֵדִיו מִתְרִין בּוֹ, שְׁנַאֲמַר (דְּבָרִים יז) עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים. דְּבַר אַחֵר עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים, שֶׁלֹּא תֵּהָא סְנֵהֲדֵרִין שׁוֹמְעַת מִפִּי הַתְּרָגְמָן:

מכות: א-י

מִי שֶׁנִּגְמַר דִּינוֹ וּבְרַח וּבָא לְפָנָי אוֹתוֹ בֵּית דִּין, אֵין סוֹתְרִים אֶת דִּינוֹ. כָּל מְקוֹם שֶׁיַּעֲמְדוּ שְׁנַיִם וַיֹּאמְרוּ, מְעִידִין אָנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁנִּגְמַר דִּינוֹ

בבית דינו של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו, הרי זה יהרג. סנהדרין נוהגת בארץ ובחוצה לארץ. סנהדרין ההורגת אחד בשבוע נקראת חבלנית. רבי אלעזר בן עזריה אומר, אחד לשבעים שנה. רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים, אלו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף הן מרבין שופכי דמים בישראל:

מכות: ב-א

אלו הן הגולין, ההורג נפש בשגגה. היה מעגל במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה משלשל בחבית ונפלה עליו והרגתו, היה יורד בסלם ונפל עליו והרגו, הרי זה גולה. אבל אם היה מושך במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה דולה בחבית ונפסק החבל ונפלה עליו והרגתו, היה עולה בסלם ונפל עליו והרגו, הרי זה אינו גולה. זה הכלל, כל שבדרך ירדתו, גולה. ושלא בדרך ירדתו, אינו גולה. נשטט הברזל מקתו והרג, רבי אומר, אינו גולה. וחכמים אומרים, גולה. מן העץ המתבקע, רבי אומר, גולה. וחכמים אומרים, אינו גולה:

מכות: ב-ב

הזורק אבן לרשות הרבים והרג, הרי זה גולה. רבי אלעזר בן יעקב אומר, אם מכשיצאתה האבן מידו הוציא הלז את ראשו וקבלה, הרי זה פטור. זרק את האבן לחצרו והרג, אם יש רשות לנזק לכנס לשם, גולה. ואם לאו, אינו גולה, שנאמר (דברים יט) ואשר יבא את רעהו ביער, מה היער רשות לנזק ולמזיק לכנס לשם, יצא חצר בעל הבית שאין רשות לנזק (ולמזיק) לכנס לשם. אבא שאול אומר, מה חטבת עצים רשות, יצא

הָאֵב הַמָּכָה אֶת בְּנוֹ, וְהָרַב הָרוּדָה אֶת תַּלְמִידוֹ,
וְשָׁלַיַח בֵּית דִּין:

מכות: ב-ג

הָאֵב גּוֹלָה עַל יְדֵי הַבֵּן, וְהַבֵּן גּוֹלָה עַל יְדֵי הָאֵב.
הַכֹּל גּוֹלִין עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל גּוֹלִין עַל יְדֵיהֶן,
חוּץ מֵעַל יְדֵי גֵר תּוֹשֵׁב. וְגֵר תּוֹשֵׁב אֵינוֹ גּוֹלָה אֶלָּא
עַל יְדֵי גֵר תּוֹשֵׁב. הַסּוֹמֵא אֵינוֹ גּוֹלָה, דְּבָרֵי רַבִּי
יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, גּוֹלָה. הַשּׁוֹנֵא אֵינוֹ גּוֹלָה.
רַבִּי יוֹסִי (בַּר יְהוּדָה) אוֹמֵר, הַשּׁוֹנֵא נִהְרַג, מִפְּנֵי
שֶׁהוּא כְּמוֹעֵד. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, יֵשׁ שּׁוֹנֵא גּוֹלָה
וְיֵשׁ שּׁוֹנֵא שְׂאִינוֹ גּוֹלָה. (זֶה הַכֹּלֵל), כֹּל שֶׁהוּא יָכוֹל
לֹאמֵר לְדַעַת הָרַג, אֵינוֹ גּוֹלָה. וְשֶׁלֹּא לְדַעַת הָרַג,
הָרִי זֶה גּוֹלָה:

מכות: ב-ד

לְהִיכֵן גּוֹלִין, לְעָרֵי מִקְלָט. לְשֵׁלֶשׁ שְׁבַעֲבָר
הִירְדָן וְלְשֵׁלֶשׁ שְׁבַעֲרֵץ כְּנַעַן, שְׁנַאֲמַר (במדבר לה)
אֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לִירְדָן וְאֵת שְׁלֹשׁ
הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְגו'. עַד שֶׁלֹּא נִבְחָרוּ
שְׁלֹשׁ שְׁבַעֲרֵץ יִשְׂרָאֵל, לֹא הָיוּ שְׁלֹשׁ שְׁבַעֲבָר
הִירְדָן קוֹלְטוֹת, שְׁנַאֲמַר (שם) שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט
תִּהְיֶינָה, עַד שֶׁיְהִיוּ שְׁשֶׁתֵּן קוֹלְטוֹת כְּאַחַד:

מכות: ב-ה

וּמְכֻנּוֹת לָהֶן דְּרָכִים מְזוּ לְזוּ, שְׁנַאֲמַר (דברים
יט) תִּכְיֶן לָךְ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלְשֶׁת וְגו'. וּמוֹסְרִין לָהֶן שְׁנֵי
תַלְמִידֵי חֲכָמִים, שְׁמָא יִהְרַגְנוּ בְּדֶרֶךְ, וְיִדְבְּרוּ אֵלָיו.
רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, (אף) הוּא מְדַבֵּר עַל יְדֵי עֲצָמוֹ,
שְׁנַאֲמַר (שם) וְזֶה דְּבַר הָרִצַּח:

מכות: ב-ו

רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה אוֹמֵר, בַּתְּחִלָּה, אֶחָד שׁוֹגֵג
וְאַחַד מְזִיד מִקְדִּימִין לְעָרֵי מִקְלָט, וּבֵית דִּין
שׁוֹלְחִין וּמְבִיאִין אוֹתוֹ מִשָּׁם. מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב מִיתָה

בבית דין, הרגוהו. ושלל נתחייב מיתה, פטרוהו. מי שנתחייב גלות, מחזירין אותם למקומו, שנאמר (במדבר לה) והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו וגו'. אחד משוח בשמן המשחה ואחד המרבה בבגדים ואחד שעבר ממשיחתו, (מחזירין את הרוצח). רבי יהודה אומר, אף משוח מלחמה מחזיר את הרוצח. לפיכך אמותיהן של כהנים מספקות להן מחיה וכסות, כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו. משנגמר דינו

מת כהן גדול, הרי זה אינו גולה. אם עד שלא נגמר דינו מת כהן גדול ומנו אחר תחתיו, ולאחר מכן נגמר דינו, חוזר במיתתו של שני::

מכות: ב-ז

נגמר דינו בלא כהן גדול, ההורג כהן גדול, וכהן גדול שהרג, אינו יוצא משם לעולם. ואינו יוצא לא לעדות מצוה ולא לעדות ממון ולא לעדות נפשות. ואפלו ישראל צריכים לו, ואפלו שר צבא ישראל כיוצא בן צרויה, אינו יוצא משם לעולם, שנאמר (במדבר לה) אשר נס שמה, שם תהא דירתו, שם תהא מיתתו, שם תהא קבורתו. כשם שהעיר קולטת, כך תחומה קולט. רוצח שיצא חוץ לתחום ומצאו גואל הדם, רבי יוסי הגלילי אומר, מצוה ביד גואל הדם, ורשות ביד כל אדם. רבי עקיבא אומר, רשות ביד גואל הדם, וכל אדם אין חייבין עליו. אילן שהוא עומד בתוך התחום ונפּו נוטה חוץ לתחום, או עומד חוץ לתחום ונפּו נוטה לתוך התחום, הכל הולך אחר הנוף. הרג באותה העיר, גולה משכוננה לשכוננה. ובן לוי, גולה מעיר לעיר:

מכות: ב-ח

כִּיּוֹצֵא בּוֹ), רוֹצֵחַ שְׁגָלָה לְעִיר מִקְלָטוֹ וְרָצוּ
 אַנְשֵׁי הָעִיר לְכַבְּדוֹ, יֹאמֵר לָהֶם רוֹצֵחַ אָנִי. אָמְרוּ לוֹ
 אַף עַל פִּי כֵן, יִקָּבֵל מֵהֶן, שְׁנֹאמֵר (דְּבָרִים יט) וְזֶה
 דְּבַר הָרִצַּח. מַעֲלִים הָיוּ שָׂכָר לְלוֹיִם, דְּבָרֵי רַבִּי
 יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, לֹא הָיוּ מַעֲלִים לָהֶן שָׂכָר.
 וְחוֹזֵר לְשַׁרְרָה שְׁהֵיָה בָּהּ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא הָיָה חוֹזֵר לְשַׁרְרָה שְׁהֵיָה בָּהּ:

מכות: ג-א

וְאֵלוֹ הֵן הַלּוֹקִין, הֵבֵא עַל אַחוֹתָיו, וְעַל אַחוֹת
 אָבִיו, וְעַל אַחוֹת אִמּוֹ, וְעַל אַחוֹת אִשְׁתּוֹ, וְעַל
 אִשְׁתּוֹ אָחִיו, וְעַל אִשְׁתּוֹ אָחִי אָבִיו, וְעַל הַנְּדָה,
 אֶלְמָנָה לְכַהֵן גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחַלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוּט,
 מִמְּזֻרָת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יִשְׂרָאֵל לְנִתְיָן
 וְלִמְמֻזָּר. אֶלְמָנָה וְגְרוּשָׁה, חֵיבִין עָלֶיהָ מִשּׁוּם שְׁנֵי
 שְׁמוֹת. גְּרוּשָׁה וְחַלּוּצָה, אֵינוֹ חֵיב אֶלָּא מִשּׁוּם אֶחָד
 בְּלָבָד:

מכות: ג-ב

הַטָּמֵא שֶׁאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְהֵבֵא אֶל הַמִּקְדָּשׁ
 טָמֵא, וְהָאוֹכֵל חֶלֶב, וְדָם, וְנוֹתֵר, וּפְגוּל, וְטָמֵא,
 הַשּׁוֹחֵט וְהַמַּעֲלָה בַחוּץ, וְהָאוֹכֵל חֶמֶץ בַּפֶּסַח,
 וְהָאוֹכֵל וְהָעוֹשֶׂה מְלָאכָה בְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְהַמַּפְטִים
 אֶת הַשֶּׁמֶן, וְהַמַּפְטִים אֶת הַקְּטֹרֶת, וְהַסֹּךְ בְּשֶׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה, וְהָאוֹכֵל נְבִלוֹת וְטָרְפוֹת, שֶׁקְּצִים
 וְרִמְשִׁים. אֵכֵל טָבֵל וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְלָה
 תְּרוּמָתוֹ, וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ. כַּמָּה
 יֵאָכֵל מִן הַטָּבֵל וְיֵהָא חֵיב, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כֹּל
 שֶׁהוּא, וְחֻכְמִים אוֹמְרִים כִּזְיִת. אָמַר לָהֶם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, אֵין אַתֶּם מוֹדִים לִי בְּאוֹכֵל נִמְלָה (כָּל)

שְהוּא, חֵיב. אָמְרוּ לוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּבִרְיָתָהּ. אָמַר
לָהֶן, אַף חָטָה אַחַת כְּבִרְיָתָהּ:

מכות: ג-ג

הַאוֹכֵל בְּכוּרִים עַד שֶׁלֹּא קָרָא עָלֶיהֶן, קִדְּשֵׁי
קִדְּשִׁים חוּץ לְקִלְעִים, קִדְּשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי
חוּץ לַחֹמָה, הַשׁוֹבֵר אֶת הָעֶצֶם בַּפֶּסַח הַטְּהוֹר, הֵרִי
זֶה לֹקֵה אַרְבָּעִים. אֲבָל הַמוֹתִיר בַּטְּהוֹר וְהַשׁוֹבֵר
בַּטְּמֵא, אֵינוֹ לֹקֵה אַרְבָּעִים:

מכות: ג-ד

הַנוּטֵל אִם עַל הַבָּנִים, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹקֵה
וְאֵינוֹ מְשַׁלַּח. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים, מְשַׁלַּח וְאֵינוֹ
לֹקֵה. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שֵׁשׁ בָּהֶן
קוּם עֲשֵׂה, אֵין חֵיבִין עָלֶיהָ:

מכות: ג-ה

הַקּוֹרֵחַ קִרְחָה בְּרֵאשׁוֹ, וְהַמְּקִיף פְּאֵת רֵאשׁוֹ,
וְהַמְּשַׁחֵת פְּאֵת זָקֵנוֹ, וְהַשׁוֹרֵט שְׂרִיטָה אַחַת עַל
הַיָּת, חֵיב. שָׂרֵט שְׂרִיטָה אַחַת עַל חֲמִשָּׁה מֵתִים
אוֹ חֲמִשׁ שְׂרִיטוֹת עַל מֵת אֶחָד, חֵיב עַל כָּל אַחַת
וְאַחַת. עַל הָרֵאשׁ, שְׁתֵּים, אַחַת מִכָּאן וְאַחַת
מִכָּאן. עַל הַזָּקֵן, שְׁתֵּים מִכָּאן וְשְׁתֵּים מִכָּאן וְאַחַת
מִלְמָטָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִם נָטְלוּ כָּלֹ כְּאַחַת,
אֵינוֹ חֵיב אֲלֵא אַחַת. וְאֵינוֹ חֵיב עַד שֶׁיִּטְלֶנּוּ בַתְּעַר.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֲפֹלוּ לְקָטוּ בַּמְּלָקֵט אִם
בְּרֵהִיטְנִי, חֵיב:

מכות: ג-ו

הַכוֹתֵב כְּתָבַת קַעְקַע, כְּתָב וְלֹא קַעְקַע, קַעְקַע
וְלֹא כְּתָב, אֵינוֹ חֵיב, עַד שֶׁיִּכְתּוֹב וַיִּקַּעְקַע בְּדָיו
וּבְכַחֲלוֹ וּבְכָל דְּבַר שֶׁהוּא רוֹשֵׁם. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יְהוּדָה מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֵינוֹ חֵיב עַד
שֶׁיִּכְתּוֹב שֵׁם הַשֵּׁם, שְׁנַאֲמַר (וַיִּקְרָא יֵט) וַיִּכְתְּבַת
קַעְקַע לֹא תִתְּנוּ בְּכֶם אֲנִי ה':

מכות: ג-ז

נזיר שְהָיָה שוֹתֵה בַיּוֹם כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּשְׁתֶּה אֶל תִּשְׁתֶּה וְהוּא שוֹתֵה, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

מכות: ג-ח

הָיָה מִטְמֵא לַמֵּתִים כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּטְמֵא, אַל תִּטְמֵא וְהָיָה מִטְמֵא, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְגַלַּח כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּגְלַח אֶל תִּגְלַח וְהוּא מְגַלַּח, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה לְבוּשׁ בְּכֻלָּאִים כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּלְבַּשׁ אֶל תִּלְבַּשׁ וְהוּא פּוֹשֵׁט וְלוֹבֵשׁ, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

מכות: ג-ט

יֵשׁ חוֹרֵשׁ תֵּלָם אֶחָד וְחַיֵּב עָלָיו מְשׁוּם שְׁמוֹנָה לָאוּיִן, הַחוֹרֵשׁ בְּשׂוֹר וְחַמּוֹר, וְהֵן מְקַדְּשִׁים, בְּכֻלָּאִים בְּכָרֶם, וּבִשְׂבִיעִית, וַיּוֹם טוֹב, וְכֵהֵן וְנִזְיֹר בְּבֵית הַטְּמֵאָה. חֲנֻנְיָא בֶן חַכִּינְאִי אוֹמֵר, אַף הַלּוֹבֵשׁ כְּלָאִים. אָמְרוּ לוֹ, אֵינוֹ הַשֵּׁם. אָמַר לָהֶם, אַף לֹא הַנִּזְיֹר הוּא הַשֵּׁם:

מכות: ג-י

כַּמָּה מְלָקִין אוֹתוֹ, אַרְבָּעִים חֲסֵר אַחַת. שְׁנַאֲמַר (דברים כה) בְּמִסְפַּר אַרְבָּעִים, מִנֵּין שֶׁהוּא סְמוּךְ לְאַרְבָּעִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אַרְבָּעִים שְׁלֵמוֹת הוּא לּוֹקָה. וְהֵיכֵן הוּא לּוֹקָה אֶת הַיִּתְרָה, בֵּין כְּתַפְּיוֹ:

מכות: ג-יא

אֵין אוֹמְדִין אוֹתוֹ אֶלָּא בְּמִכּוֹת הָרְאוּיּוֹת לְהַשְׁתַּלֵּשׁ. אָמְדוּהוּ לְקַבֵּל אַרְבָּעִים, לָקָה מְקַצֵּת וְאָמְרוּ שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְקַבֵּל אַרְבָּעִים, פְּטוֹר. אָמְדוּהוּ לְקַבֵּל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, מִשְׁלָקָה אָמְרוּ שְׂיָכוֹל הוּא

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים, פְּטוּר. עָבַר עֲבָרָה שֵׁשׁ בָּהּ שְׁנֵי
 לְאוּיָן, אֲמָדוּהוּ אֲמָד אֶחָד, לוֹקָה וּפְטוּר. וְאִם לְאוּ,
 לוֹקָה וּמִתְרַפֵּא וְחוֹזֵר וְלוֹקָה:

מכות: ג-יב

כִּיצַד מִלְקִין אוֹתוֹ, כּוֹפֵת שְׁתֵּי יָדָיו עַל הָעֵמוּד
 הַיָּלֵךְ וְהַיָּלָךְ, וְחִזָּן הַכְּנָסֶת אוֹחֵז בְּבִגְדָיו, אִם נִקְרָעוּ
 נִקְרָעוּ, וְאִם נִפְרְמוּ נִפְרְמוּ, עַד שֶׁהוּא מְגַלָּה אֶת
 לְבוֹ. וְהָאֵבֶן נְתוּנָה מֵאַחֲרָיו, חִזָּן הַכְּנָסֶת עוֹמֵד
 עָלֶיהָ. וְרִצּוּעָה שֶׁל יַעֲגַל בְּיָדוֹ, כְּפוּלָה אֶחָד לְשָׁנִים
 וּשְׁנָיִם לְאַרְבָּעָה, וּשְׁתֵּי רִצּוּעוֹת עוֹלוֹת וַיּוֹרְדוֹת
 בָּהּ:

מכות: ג-יג

יָדָה טַפַּח וְרַחֲבָה טַפַּח, וְרֹאשָׁה מַגְעֵת עַל פִּי
 כְּרִסּוֹ. וּמִכָּה אוֹתוֹ שְׁלִישׁ מִלְפָּנָיו וּשְׁתֵּי יָדוֹת
 מִלְאַחֲרָיו. וְאִינוּ מִכָּה אוֹתוֹ לֹא עוֹמֵד וְלֹא יוֹשֵׁב
 אֶלָּא מְטָה, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כה) וְהִפִּילוּ הַשֹּׁפֵט.
 וְהַמִּכָּה מִכָּה בְיָדוֹ אֶחָת בְּכָל כַּחוֹ:

מכות: ג-יד

וְהַקּוֹרָא קוֹרָא (שם כח) אִם לֹא תִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת
 וְגו' וְהַפְּלָא ה' אֶת מִכְתָּךְ וְאֶת מִכּוֹת וְגו', וְחוֹזֵר
 לְתַחֲלַת הַמִּקְרָא ((שם כט) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת דְּבָרֵי
 הַבְּרִית הַזֹּאת וְגו', וְחוֹתֶם (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם
 יִכְפֹּר עֲוֹן וְגו', וְחוֹזֵר לְתַחֲלַת הַמִּקְרָא). וְאִם מֵת
 תַּחַת יָדוֹ, פְּטוּר. הוֹסִיף לוֹ עוֹד רִצּוּעָה אֶחָת וְמֵת,
 הָרִי זֶה גּוֹלָה עַל יָדוֹ. נִתְקַלְקַל בֵּין בָּרְעֵי בֵּין בְּמִים,
 פְּטוּר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָאִישׁ בָּרְעֵי וְהָאִשָּׁה
 בְּמִים:

מכות: ג-טו

כָּל חֲיָבֵי כְרִיתוֹת שְׁלָקוּ, נִפְטְרוּ יָדֵי כְרִיתָתָן,
 שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כה) וְנִקְלָה אַחֲיָךְ לְעֵינֶיךָ, כְּשִׁלְקָה
 הָרִי הוּא כְּאַחֲיָךְ, דְּבָרֵי רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן גַּמְלִיאֵל. אָמַר

רבי חנניא בן גמליאל, מה אם העובר עברה אחת, נוטל נפשו עליה. העושה מצוה אחת, על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו. רבי שמעון אומר, ממקומו הוא למד, שנאמר (ויקרא יח) ונכרתו הנפשות העשות וגו', ואומר (שם) אשר יעשה אתם האדם וחי בהם. הא, כל היושב ולא עבר

מכות			פרק: משנה:
א	ב	ג	
22	17	10	א
6	15	17	ב
14	15	7	ג
11	9	5	ד
5	7	13	ה
11	21	8	ו
18	23	4	ז
12	10	11	ח
13		8	ט
15		6	י
		9	יא
		9	יב
		7	יג
		12	יד
		24	טו
		5	טז
126	117	155	סה"כ

עברה, נותנין לו שכר כעושה מצוה. רבי שמעון בר רבי אומר, הרי הוא אומר (דברים יב) רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש וגו', ומה אם הדם שנפשו של אדם קצה ממנו, הפורש ממנו מקבל שכר. גזל ועריות שנפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן, הפורש מהן על אחת כמה וכמה שיזכה לו וילדותיו וילדות דורותיו עד סוף כל הדורות:

מכות: ג-טז

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר (ישעיה מב) יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: